

[Indenrigsministeren.]

sig her i Landet i 15 Aar i det Aar, i hvilket deres Ansøgning om dansk Indfødsret fremsattes, hvilket jo er Aaret, før Indfødsretten tildeles. Endvidere maa jeg her tilføje, at Indenrigsministeriet og Rigsdagen altid har udøvet sit Skøn over for samtlige Personer, der optoges paa Indfødsretsloven; derfor er det, at et Rigsdagsudvalg hvert Aar anvender 4—5 Maaneder til detailleret Gennemgang af Lovforslaget. Man maa erindre, at det ikke i noget Land er nogen personlig Ret for nogen Udlandning at blive naturaliseret, men jeg maa i øvrigt vedrørende hele Spørgsmaalet om Erhvervelse af Indfødsret henvise til de Udtalelser, jeg i Fjor fremsatte her i Folketinget om, at hele Naturalisationsspørgsmaalet i denne Samling vil blive optaget til nærmere Drøftelse, bl. a. under Hensyn til Socialreformens ny Forsørgs- og Understøttelsesregler.

Det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen omtalte meget indgaaende det i Pressen stærkt omdebatterede Spørgsmaal om Restaurering af gamle Bygningers Sandstensarbejder med et kunstigt Middel, og jeg forstod det ærede Medlem saadan, at han dermed hentydede til Bindemidlet Deckosit. Jeg skal først sige, at jeg er ganske enig med det ærede Medlems stærke Understregning af vor Tids Forpligtelse over for de nationale Skatte, vi ejer i en Række af de Bygninger, her er Tale om, og jeg kan forsikre, at disse Forpligtelser føles meget stærkt inden for den Forvaltning af disse Bygninger, der er underlagt Indenrigsministeriet. Hvad nu angaar det Bindemiddel Deckosit, som det ærede Medlem hentyder til, og som der paa disse Bygninger er foretaget Prøver med, er de Spørgsmaal, som knytter sig hertil, for længst af Ministeriet taget op til nærmere Undersøgelse, en Undersøgelse, som dog ikke er tilendebragt, og jeg maa da ogsaa her i Dag sige, at jeg ikke er i Stand til at udtale mig med saa stor Sikkerhed i Sagen, som det ærede Medlem mente at kunne gøre.

Der er jo i Pressen kommet meget divergerende Meninger frem om dette Middel. Nogle, og deriblandt særdeles kyndige, ser i dette Bindemiddel en enestaaende Mulighed for ved ringe Udgifter — det drejer sig her om Udgifter paa mellem 10 og 20 pCt. af Udgifterne ved Restaureringen med ægte Sandsten — at foretage en virkelig Konservering og Restaurering, der bibeholder det kunstneriske Særpræg. Andre betegner enhver Anvendelse og enhver Prøve med dette Middel paa kunstnerisk værdifulde Bygninger som Vandalisme. Jeg kan sige, at

der i Øjeblikket findes Udtalelser om denne Sag i Ministeriet foruden fra Bygningsinspektørerne og Statens Bygningsraad, tillige fra Professor S. P. L. Sørensen ved Carlsberg Laboratoriet, Søværnets Prøveanstalt, Statsprøveanstalten, der dog kun endnu har foretaget en Frostprøve, samt fra det særlige Bygningssyn. Paa nærværende Tidspunkt skal jeg ikke komme ind paa Indholdet af disse Udtalelser, men blot sige, at det særlige Bygningssyn i sin Udtalelse har sagt, at det under alle Omstændigheder finder det ønskeligt, at Materialet underkastes en alsidig Prøvelse paa Statsprøveanstalten, hvor det, som jeg nævnte, kun har været underkastet en Frostprøve, og, fortsætter Bygningssynet i sin Skrivelse, først naar Resultaterne af disse Forsøg foreligger, kan Spørgsmaalet om dets Anvendelse til Restaurering af historisk værdifulde Bygninger tages op til Drøftelse, medens Synet derimod for Tiden maa finde det uforvarsligt at benytte dette Surrogat, hvor fristende dette end kan være paa Grund af dets Billighed. Ministeriet vil nu i Henhold hertil anmode Statsprøveanstalten om at foretage en saadan alsidig Prøvelse.

Jeg skal endnu i Anledning af det ærede Medlems Udtalelser kun sige, at jeg er enig med det ærede Medlem i det vigtige i, at vor dygtige Stenhuggerstand stadig kan fornyes, og jeg tror ogsaa, uanset hvad Resultatet bliver af den omtalte Undersøgelse, at Betingelserne stadig vil være til Stede herfor.

I Anledning af det ærede Medlems Udtalelse om, at hvis man ikke i Øjeblikket har Raad til at restaurere disse Bygninger med det naturlige og oprindelige Materiale, saa kan man og bør man tage en Afstøbning af disse dekorative Ting, skal jeg oplyse, at Bygningsinspektørerne selvfølgelig anvender denne Fremgangsmaade og længe har gjort det, ligesom Konserveringsmidler i saadanne Tilfælde bruges til Udskydelse af den fuldstændige Forvitring.

Naar det ærede Medlem dernæst siger i denne Sag, at disse Spørgsmaal om Sandstensrestaurering aldrig i Penge kan spille nogen Rolle i vort Land, og at Danmark aldrig kan blive saa fattigt, at Landet ikke har Raad til at restaurere disse Bygninger med det samme Materiale som det oprindelige, saa maa jeg hertil sige, at en saadan Udtalelse kan jo lyde meget smukt, og i hvert Tilfælde er den let at fremsætte, men jeg skal ikke nægte, at det er betydeligt sværere for mig til enhver Tid at handle helt derefter, selv om der ikke var noget jeg personlig hellere vilde, og selv om alle